

КАРАКАЧАНИ.

По най-високите места на нашите планини, где през цялата зима лежат дебели снегове и едва кжсно през пролетта почва да се подава и зеленее тревица — там в началото на всяко лято прииждат сжс своите стада и се настачяват да живеят каракачаните. Те са чергарски народ, защото нямат постоянни жилища, не живеят в села и градове, а по няколко пжти през годината се местят от едно място на друго. Едни от тях са от ромжнска народност, говорят ромжнски и се наричат *куцовласи*. Други приличат повече на гжрците, говорят техния език и се наричат каракачани.

Ромжнските куцовласи и гжрцките каракачани не се женят помежду си и не се обичат.

Някжде из Бжлгария тях наричат с едно общо име — *юруци*.

Те пасат стадата си по Стара-планина, Родопите, Рила, а тук таме и по Средна гора. Тревата по пасищата закупуват от джржавата, от общината, или от частни лица, които я владаят. През цялото лято пасат там стадата си, доят ги и приготвяват кашкавал, сирене и масло.

Когато остригат овците, натсварват вжлната и я разнасят за разпродажба в близките градове и села. Наред с овците, те отглеждат и много коне. Щом настжпи вжршитба, каракачаните слазят в селата с всичките си коне и вжршеят срещу жито, ржж, ечемик и пр.

Така сжбраната храна, след свжршването на вжршитбата, те натоварят на конете си и я откарват в планината за храна на семейството си.